

RABBINICAL COURT
SHAR HAMISHPOT
17 MOSIER COURT
MONSEY N. Y. 10952

במס' ר' דיני תורה בחנוך ובחנוך לבבלי דין וכותם
לדין גמור - ולקבלת מהיבן דעתני בכתב
לשכת בית דין: 9708 425 (845) TEL.

בית דין צדק
שער המשפט
בהתהפטות הרבנים
מאנסי ניו יורק

סניף "שמרו משפט" * ניד מוד לזכה על: האמת, עיקלם, סוכם, הותיר ערכאות, פמ"ז, גז"ז * ומוקלע שאל קפוח מוכחות: לתחות רב"ד, ה"ר גמור, להחק דעתך, להאכ בברות, ובטעוים

במס' ד'

הודעה והתראת בית דין

למרות מרמים פערלמאן תחי'.

בקשר ל"הזמנה" לד"ת מב"ד צדק ומשפט מה שקיבל בעליך מו"ה יוסף נ"י ע"פ בקשהך, הרינו להודיעכם בויה שהוא פנה אלינו והודיע לנו שהוא מוכן ומוזמן להתדיין עמכם אצל בית דיןנו, שכדין תובע הוילך אחר הנتابע יש לו הזכות לזה.

אבל היה שבעליך הראה לנו מסמכים שתבעת אותו ב"ערבות" עוד טרם שפניות לב"ד הנ"ל, וזה עוז פלילי לבת ישראל לפנות לערכאות של עכו"ם, וכראתה בשוו"ע (מו"מ סי' כ"ז, ס"ה) שזהו "הרמת יד בתורת משה" - ו"חילול השם" - ו"חריות ונידוף בלאי מעלה" רח"ל.

אשר על כן, הרינו מוחירים אותך בויה באזהרה חמורה, שעלייך לצאת מקודם כליל מן ה"ערבות", ורק אחר בר נקבע זמן לישיבת בי"ד.

ובאם תתני ח"ז כתף סוררת לדברינו ותמשיך בתביעתך בערכאות, אז נהיה מוכרכ להזכיר עילך שהנך "עובדת על דת", ולהוציאו נגרך "בתב סירוב", ופשוט דעת שלא יצא מן הערכאות, מותר לבעליך להתגונן שם נגד תביעותיך, וגם להגיש תביעות נגדך, הבא נקוה שתביבנו את אשר לפניכי, וכמובן ואצל' דבעצם הסכוסך לא שמעו הב"ד שום טו"מ ולא נקטו צד בויה.

וע"ז באתי עה"ח يوم ד' לס' לך, ז' מרחשון שנת תשס"ט לפ"ק

אברהם שמואל יהודה גשטעטנער
ראב"ד בר"ץ סניף "שמרו משפט"

דין תורה בחנוך ובחעניך לבעלי דין זכותם לדין גמור - ולקבלה מהיכן דעתני בכתב

לשכת בית דין: TEL. (845) 425 9708

התראת ב"ד נגד האשה מרימ פערלמאן הולכת בערכאות ומחללת שם שמיים וננד אביה משה קאלאדי המחזיק בידה להרים יד בתורת מרע"ה ומחוייב נידי. הרינו בוזה להתריע בשער בת רבים נגד האשה מרימ פערלמאן בת משה קאלאדי מברוקלין ניו יורק, שהלכה לערכאות נגד בעלה מו"ה ר' יוסף ירחייאל פערלמאן נ"י, לתבוע אותו בכח חוקי עכו"ם תשלומי דמים להחזקת הילדים ("תשילך ספארט"), טרם שהזמין אותו אף פעם לב"ד, אלא שאח"כ בעודה בערכאות - הלכה להזמין לאייה ב"ד עברור מתן גט - כיון שאינה יכולה להשיג זאת בערכאות, והבעל השיב להם שהוא מוכן להתרדיין עמה על כל תביעותיה אצל בית דיןנו הזכר - בעלי שום השמטה כלל, ושלחנו לה מכתב "התראת ב"ד" ביום ז' מרחשון העל"ט - שהזמין את מקודם ליצאת כליל מן הערכאות, וכUMBואר ברם"א (מו"מ ק"י צ"ו, ס"ה) דאין ב"ד נקיין להולך בערכאות, עי"ש.

והנה האשה הנ"ל - נותנת בתף סוררת לאוורהינו - והוא ממשכת בערכאות נגד בעלה, ובמוקם שאביה הנ"ל ישתדל אצלה שתהיה חיית דינה, הוא עושה לחיפך - לחת יד לפושעים ולסיע ביד עבירה, ורוצחה להגין על עצדה עם טענת בורות, כאילו שמורתו יליך לערכאות بعد החזקת הילודים ("שטיילד ספארטט") מאחר שהוא חברו, וכמוון שלא נשיב על דבריו בורות והתקפות כוה. אבל על טענותו השניה - מה שטען מחותמת חסרון ידיעה, כאילו שחתנו הנתבע חייב להציג לבתו התובעת - כי"ד המרוצה לה, ואם לאו - או יש לה הזכות לכופו על "בורות", ומילא מוחרת להמשיך בערכאות - עד שישכים בעלה לאחר משני אופנים הנ"ל. ועל זה נשיב כדלהלן:

[א]. בו"ע מודים: שיש בכה הנتابע - לבחרור אף בכ"ד שהתובע אינו מרוצה בהם. [ב]. זכות בחירות כי"ד של הנتابע הוא אף לב"ד שהם קטנים מן הב"ד שהתובע רוצה, וכש"כ בשובחර בכ"ד יפה - המעניינים לו את כל "זכויות" המגניעים לו ע"פ הלבנה. [ג]. קיט"ל לדינה: שאין בכה שום בע"ד - לבסוף על צד השני - אםילו "בוררות" בשירה. [ד]. בו"ע מודים שאין בכה שום בע"ד - לבסוף על צד השני "בוררות" ה"פסולה" דכהום. [ה]. יד הנتابע - שיש לו דין "מוחזק", נוגר בכל חילוקי דעתות שבין הצדדים - התלויה בחלוקת הפוסקים, ואם קפחוו מוכחות שע"פ מיעוט פוסקים - הול"ל "טעות בדבר משנה". [ו]. בו"ע מודים: שנتابע המובן לילך לבי"ד כשר, איןו "סרבני" אף בשובחර שלא בדין, ואין שום חומר להתווע לילך "לערבות", וכש"כ בשאנו עושה הכל בדין - ובבנד". וכל הפטמן על הוראת היתר מסולף נקרא רשע ומoid. [וראה מעבר לדף, שביסמנו היטיב כל הנחות אלו - בהמן מרא מקומות מ"כל הורה" - ובמקורות איתנים בדברי הפוסקים - אשר מפיהם אנו שותים, ע"ש].

המורים מכל הנ'ל, שהליךתה ועמידתה של האשה מרימות פערלמאן בת משה קאלאדרני ב"ערכאות" אין לה שם מובא היותר כלל. ויש לה דין "מדרים יד בתורת מרע'ה" - ו"מחל' שם שמי" - ו"מייקר אליל'ם" ו"מהרף ומנדפ'" - ו"יש ביד ביד לנודותה", כמובואר בשו"ע (חו"מ קי' כי', פ"ה). ובן אנו מוחוריין בויה גם את אביה הנ'ל ב"התראת בית דין" חמור, שאם ימשיך ח'ו להחזיק בידה להמשיך בערכאות", הרוי דינו מבואר ברם"א (פס, וכט"ה קי' י"ג), ר"מחרימיין מהחזוק ביד החולך לפני עכרים", והביאו הב"י (פס), ומכוון מהריב"ש קי' ק"ג. וריקאנטני (ק"י ס"ז), מהרשד"ס (י"ז קי' ק"ע, וק"ב), בנימין זאב (ק"י רפ"ג, וט"כ), רשב"ש (ק"י רע"ז), מהר"א ששווין (ק"י ס"ג, ל"ג, וק"ח), פנים מאירות (מ"ב, קי' נ"ז).

ובוחדנא מחתא אנו מזהירין בוה את האשה הנ"ל, שכל גט שתוציאו מתח"י בעלה ע"י איזה לחץ כ"ש מן ה"ערבות" יהיה פסול ובטל, והוא תשריך "אשת איש" גמורה, ואם תנשא ח"ז על סמך גט פסול כוה, או יהיו בונה מן השני "ממוריים" נמורים לכל דבר עד סוף כל הדורות ה"י, על כן תבini את אשר לפניה, שזו משחק עם אש לא נופח ח"ז. [ויהרינו להודיע, שהדיינים הושבים בסאות למשפט - אצל בית דיןינו הצדק "שער המשפט" - הם דיינים אחרים זולתינו, ואין להם מושג כלשהו מן המתරחש - אצל מניף זה ד"ר שמרו ממשפט" דין - המהטפלים בהגנת זכויות הבعد, ומילא נקיים הם מכל דורא דין]. ואנו פונים בוה לכל מי שבכוו לחשפי על האשה ואביה הנ"ל ליצאת מערכאות, מצوها שיעשה כן ויהי חלקו ממוצוי הרכבים ומעמידים הרת על תלה, ולמזהיר ולנזהר שלמיםתן כמי נהר.

זעט זה באתי על החתום - בשם שאר חברי הב"ד - דמנוף
"שמרו משפט", יומם ב' לסדר "הדרעתם אשר עשיתם"
(מקץ), כ"ה ימים לחודש טבת, א' דחנוכה שנת תשמ"ט לפ"ק.

מקורות מדברי הפסקים - לביסום כל הנקודות המבווארין מעבר לדף:

[ד]. ביער מודרים שא"א לכהן מל' צד השני "בורות" ה"טפלה" דרכיהם; ומעתה כה' וק"ז בכ' של ק"ז - בגנאל' שביבין הספוגה והויה ב"טפלנות" רבות - שכחנו כל הופקים: שא"א להריה עז שום בעד כל' - ואלו הן: אופרקטא דמנוא (ה'ז, קון שבין אולסם, את פ''), ח' תורה (לט"ה טבר, פרום תשדר', ר' והנה ובור שקריט), יונן יוקט (ארא' ח'ז, ס' שער), באור משה (ה'ז, ס' ק'ה), וח'ה בדורותה, ושם סי ק"ע, אבן ישוא' (ה'ז, סי ז'), שבת הילוי (ח'ז, סי ר'ר), וח'ה פ' ש', ש'ג, ח'ט, סי ר'פ'ר), תשוחז' (ה'ז, סי ח'צ'ט), ל' בורות נתן (ח'ז, סי ק'ר). עמק התשובה (ח'ז, סי התקב'), ח'י הילוי (ה'ז, סי צ'ר). וא"ר כל הנך "סמלות" ורכבים מה ש"ש ב"בורות" שביפטו - שעזעקו עלרום כל הופקים תנ'י, יצא לאחרונה "קו"ל קורא"ן ואכבעים מונוולי' דרונ שטלט' א' (ז'ע') - ובראשם והגדק מקאשו' זיל', "טפסון" כל' א'ת כל' מוחלך "borotot" שבימנו - מכח ב' טעמים, וכותב בפירוש: ש"תובע' ממתק נצמו על' "borotot" ננד הסכתה הגותב (וכבנ"ז) - אין נקנקין ל'ו". עכ'ל. [ונחוץ להדרין, וא' השוו' נם מדים נבד' - דיא' לא' לבוט על' נד המשי, דהר העוזה'ש כתב (סי ג', סי ס' ז) דיזו רך כובל' בשירה, וכבריאר כוונו בשבט הילוי (ח'ח, סי ש'ט), ופושט רם האנט' וורה להה - דורי' כביש' מודרים: דיא' לא' לבוט התהניות פסלה אפי' על' תובע - וכשי' דלא' על' תנבע, וח'ז מלב' מה' שוזע' אצמו כתב (שם, סי ז') - דרכ' על' זבל'א' כבירה (נשאינו עולה יותר מסמך ב'יד' יבלן' לבוט'. שיבת ציון (ה'ז), פרטמ'א (ח'ב, סי פ'ו), רטמא' (שרת, סי ה'ק'ט), מודר'יט' (ח'ב, אהדי' סי' כ''), מודר'יט' (ש'ענתה, סי ר'ר), מחרם' נאות (סי ג', סי ז'), תורת חיים (לודח'ש, סי צ'ן, וצ'ן), בנין משה (שלונ'ן, סי נ'יא), פרטמ'א (ח'ב, סי פ'ו), רטמא' (שרת, סי ק'ק'ט), חז' (סי ק'ק'ט), בית יצחק (ה'ז, סי ז'ר), בירור הנורא' (ו'ר'ם סי ז'ר, טסקירין), שיבת ציון (ה'ז), מודר'יט' הבהיר (ה'ז, סי י'ט), ברכת חיים (ר' נ'ב, א'ות י'ר, סי נ'ד, דידי'עה (ח'ב, סי ק'ט), רטמי' (ו'ר'ם, סי ה'), אבני חוץ' (ס' ק'א), ברכת חיים (ר' נ'ב, א'ות י'ר, סי נ'ד, א'ות ו' ח'ז), תשוחז' (ח'ז, סי תל''). וכבר כתבו הופקים שנ' ביד' שקי'ו'ת הא'ט'וק' מוכחות'ם ל' עט' מיעוט הופקים - א'ך כבשלא טען כן מענגו'ו. יש להם דין' שע'ו'ם בדבר אומנה' שפקד דינם בטמ' מאלי'ו - ואינו חייב' ל'צית' להם כל' - א'ך כבשלא'ם ל'חו'ר מן' פפקד דינם, עי' מהדר'א אשנון (ס' פ'ו), שחת' חיים (ו'ר'ם סי ה', נ'ה, וס'ו.). שיעו'ם דבבר' צ'צ' (צ'צ'), קיצ'ור תפוקה בון' (ס' ק'ח, ק'י'), ברכ'ו' (ו'ר'ם סי כה, א'ות ח'), דבר משה (ו'ר'ם, סי ד'), דראש משבר' (ה'ע, סי כ'ה, ו'ר'ם, סי ל'ז), חות' יאיר (ס' ק'ק'ט), חושן האופוד (שם, כל' ק'ל, א'ות ח'ז, נ'ה'ת'ם (שם, כל' תפיסת, ס'ק'ט), אמר'י בינה (ה' ד'ו'ם, סי ל'ז), מנח' (ח'ז, סי ק'ז, א'ות ה', ו'ר'ם, סי ק'ע, א'ות כ'ד, ו'ר'ם, סי ק'ט), ומטה' (ה'ז, סי ע'ש). ומטה' א'ם קר' הדין - א'ך א'ג' דינין' ש'עב'ר' כבר חום אג'ל' ט'ב', א'כ כ'ש'ב' וק'ז - מוקדם ל'קן, בודאי שא'ין בכח שם מורה להטור עלי' ח'ז' ש'רכאות'.

[ו]. ב"ע מודים: שותבע המוכן ל"ד ל"ב"יד כשר. אין "סרך" אף בשחוור שלג' אדריא, ואסור ל"ל "שרכאות" גנו, וכשכ' כמושה הבל' אדריא ובנדי', והmortor ערכאות בכחצ', הוא רשות חוטא ומחייב, וחיב' נידי' ושמתא - וטול' מלהורות, והטומך על הוראות נקרא מיד' ומופת':

ל"י יתר שאת ולוחאה דמלוא - ניסים בדרר פשט, דאפייל' לפ' דעתו המתועת של אביה: אבל' שאין בכח התבע לבודה' בכ"ד שבר - וום שאין בכחו לאן ב'כבודות' - מה שיכ' שפפרק' כל' (אותיות א' - ה). מ"ט כוה מזא ציע' מודם: שבל' שע' שהנתבע מוקן ל"ד ל"ב"יד'

הארוך מזיאן להן באחרו דבר, איןו "סרך" אף כשהענץ בחוטאו באותו ב"ד - הוא מנוגן להלכה', עי' ר"א'יש' (כל' עג, ט' א), תומת ישרים' (ס"ק קאי'), ריש'דים' (חיט, ט' ז), מהדר'יק' (ושר' א. וק"ז), מבר'ט' (חיא, ט' פ"ז), ד"ט (ס"ק ז), א'ות (ב), בנה'ן' (וח'ם ס"י כ"ז, א'ות כ"ז), ג'ת' (ט), א'ורים (ק"צ), הנמה' (שע), דר' קצ'ן), ובירון ווקף' (חיט, ט' ב), א'ך' בקב' (ט' י), ג'ת' ד'שא' (ס"ק ז), מחדורי'ם (ח'ז, ט' כ"ד, ח'ז, ט' קצ'ן), א'ה' ודושע' (ח'ב, ט' פ"ז, א'ות א), מנהת' הייא'ל' (ח'ג, ט' ל"ט), בית' דוד (ס"ק ב), תשוח'ע (ח'ג, ט' תל'ן), צ'א' (ח'ג, ט' נ"ז), ע"ש. וא'כ' כשב' וק' - כשועשה הכל' בדריא ולכתילה' ובנדי' - דעאכ'ב: שאין שום מבוא כל' להתר' עלו' "שרכאות" ח'ז, וככל' מורה הרות' ערכאות בכחצ', הוא רשות' גנו' חוטא ומחייב, ויש לו דין' מהזוק' בד' הוול' ל"ט' עכ'ם - שחייב' נידי', ובמיבור ברמא' (חיט ס"י, ס"א) ד'הדרים' כל' המחוק' בז' החול' ל"ט' עכ'ם, ע"ש. וכ' הטומך על הוראה מפוק' כהה - יש לו דין' דשע' ו'מוד' וטול' נעדות' ולשבועה', בתשי' הכהנדי' (חיט ס"י לד', הנחות א' י"א) ע"ש, וכופר' ו'לט'.

[א]. כ"ע מודים: שיש בכח הנتابע - לבחן אף בב"ד שהטובע אינו מרוצה בהם:

עין רשותם (חותם, ט"ז, ז, י"ב, י"ז, ט"ר). האუ, ט"כ ("שכוב דאמ התבע עינו רשותה בכ"ד שברור הנتابע - אויז דאפפיך אונשדי"). והלמיים כן בדעתן: פמ"ג (עמ"ז, ז"ט), אויז (מנדרין, ע"ג), ר' י"ז (משירים נ"א, ח"ז), מודריך (פנהרין, תש"ט), סחדת (שרuber ב' חת, ט"ו), ר' י"ש (מנדרין פ"א, ט"ז, ט"ז, ט"ז), מודריך (שוראר, ו"ז), מודריך מאטצצאט (שמעד שפכון) וכו' (וש"ז חותם ט"ז, קמ"ט מציין עלה), מודריך (ח'ר, ט"ז), אהלי יעקב (פלוקויש, ט"ז). מודריך (ר' רוחן), ר' י"א, ר' י"ז, קמ"ט (ט"ז, קמ"ט). (והש"ז שית, ט"ז, קמ"ט), וכן בנותו רעקה (ר' י"ז, י"ז), ובחדושיו (חותם ט"ז, ט"ז, ט"ז) מגניביהם (לה), פרטמא (ח'ר, ט"ז), תורה חיימ (וחוז'ש ח'ר, ט"ז), כנדז'ן (מתויז ט"ז, א"ז, ט"ז), מן גבוריהם (ט"ז, ט"ז), נdotות ביעקב (ר' ט"ז), שע' כוה'ל;

יב' רשותם המנוח דהו ולו' אחר הנتابע, ואם דז' בעיר רכיבים מומוחם שחריבים המוחס עליהן, אפ' יollow הנטבע לכוף את הנטבע לה'ך הכהנים אחרים, ואפ' אם הב"ד שembrר הנטבע הוא בצעיר מהבתה דין של העור', עכל', בני משה (ס' א), החקי' לב (ח'ר, ט' ב), בני שמואל' (ט' י"ד, דינ' א'וט ו), תומימים (שם, סק"ט), נתהרים (שם, כיא כ'ג). דז' סק"ט, שע' כוה'ל: "הנטבע כהו גול' לדוחות לה'טבע לדון לפני מי שהוא רוזח", עכל',

שבית ציון (ט' ז"ט), רמץ' (ח'ר, ט' ח), בית דוד (ט' ב), אבני חיק' (ט' ק), פעולות צדיק (ח'ר, ט' וט'ו), נשאל' דוד (ח'ר, ט' ב), ערוזה'ש (ט' י"ז, ט' ס), ברכת חיימ (ס' נ'ב, א'וט י"ז), אנדרט' חותם (ח'ר, ט' ה, ח'ר, ט' ט), משנני' (אקסח'cia, י"ז, ט' ס), השוויז' ח'ר, ט' תל'ין, ח'ר, גנזה' ישראלי' (ט' טה, שאלה' ב), ולא' ממצא מעלי'ום - אף חולק' חידואה. ולארונה יהיז'או ז' מונדי' דרונו - וכראשם הנדק מקאשי' ז' - ואישרו' בקי' קרא' שכנ' הווא הילכה; שהנתבע אין זדר ור' ירושו' יבור ברבד אדר - אם באשיותו מזרה' בחרביו - יש' בו ר' ציון דידי' ו/or

[ב']. זכות בחירות ב'ידי' של הנتابע - הוא אף ל'ידי' שהם קבינים מן ה'ידי' שdotnotבע רוצה, ובשב' בשBOROR ב'ידי' פה - המעניינים לו את כל 'כ'יויתו' המונעים לו עיפ' הלכה:

וליתר שאת - כרא להריש: ש'ידי' פוקים (פוגל אות א) - מודנים כפושׂו; זכות בחירות ה'ידי' של הנتابע - הוא אפילו ל'ידי' שהם 'קננים' מן ה'ידי' שdotnotבע רוצה כה, [לדונבא], ע' לשון מודות ביעקב (תגל, שם), ולבא חילק עז - זולח פוקץ חזרא הנדרה מלהלה. ובש'כ' קוו' ב'ידי' - שתתבעל כהר נב'ידי' פה - המעניינים לו יחויזו עיפ' תורה'; שדינ' כה'גמ' ונתוניים דיין גמור' ומודוכן דונגן', [לעומת ה'ידי' שdotnotבע מצע' - שמקבאים ממנו כ'ג'], ברדי עז'יו הוא שאחוח'ל (סנה לד, ב, כ) וכ'פ' הפטמי' (עשין, ז'':) לה'ן אחר ב'ידי' פה, וח'פ. וזה פשות ואצלי', דיש בכח הנتابע להבור - אף לטהלה; להתרין אג'ל בית דין הרוח מקומו - שעור נסעה של 'שעה והצז', מה שהרבה بي' ארם נסעים כה - פעמים כל' יום - (ברדעם למל'אחים - וכחוירותם), כרא שנכל' בהנור ד'איו' רוחק יותר מוא' - מה שהזכיר הרש'ם (ზ'ם, סי ז') [ונמציא'ן בש'כ' פ' י', מ'ק'ו], והוא מש'כ' לפקן (אות ב) בשם הד'יך ככני' זה.

[ג]. **קיטל' לדיינא:** שאין בכח שום בעיד - ל'וף כל' צד השני - אפיין "ב'וראות" כשרהה:
הנה, רבר פשות ובורו, שמ' הפטוקים (מקוחה) המתוצאות לעיל (אות א) - שהחלהטו מה אחד;
שונתגע נבר בנסיבות הב'יך - אף שאנו מודזיה להזענו - אך כשותם "קיטניטס" מן הב'יך
שהוא רוזה ע"ש, דמלחו סל'; שאין בכח התעט ל'וכף "ב'וראות" על' הנתקבע, הרוי הדבר פשות
של תובל בראות שונתגע נבר עלי' בנסיבות הב'יך - בודאי שנונה להזענו על' זבותו ל'ב'וראות' -
אם היה בכחונו ל'כפ' ע'. ומעתה, וכי לא ריע כל' גרע פסקם וניל' מ'יטו' זה, אז' מודסתמו
לה'ולט - שונתגע נבר על' התעט בנסיבות הב'יך - פשט שבות נכל' נב': של'יות בחו של
התעט מל'וק' "ב'וראות" על' הנתקבע. ובאמת, אכן כתוב בפירוש חדשדים (חות', ס' ז') שבוכות
בנסיבות הב'יך נבר תובל. נכל' בו זאת: שהחובן אית' יכול ל'כפ' עלי' "ב'וראות", זה השץ' חות' ס' י"ד, קיט'). מײַין עלה, ויזע משיב' דוד דוד' (חת' חב', סי' כ"ב) בוזיל', דזעך דורך הקירוש של' השץ'
ד'יל', אם. מביא' פוק' בסתרם - דעטנו ל'פוק' בותהיה, עיל' עיל', עי' ע. ומלבד זה - כתוב והבה
פטוקים מפוש' יוצא': שאין בכח שום מענד ל'וכף "ב'וראות" על' צד השני, ואל' דם: תשבי'ץ
(חא', סי' קיט'), מודזרים אל'יש' (עי' עיג', וכקדאי), ראנז'יך (חא', סי' ד), רם'א' (שער', סי' קיט'). וזה ויזע
מכל' הפטוקם, ודכיש' סתומה מדרבי' והמא' ממיש' בדנתוזו' לשיע' - להבורי' בשווין, או אולין
בtor ובריו' שבשות' - מדריבתו בשעה שהזהה תנען למעשה, עי' שדי' (כל' הפטוקם, סי' י"ד, אות ז')
שכן דעת ווד'ע, וכן פקם במישיב' דבר (לונציג', חז, סי' כ"ד) עי' ע"ש, מבודד והנישׂוני (סי' מ"ז)
[מדער], ובשם המודזרים ל'בלן']. בן פרות (הנרי' ענעל, חב', סי' ג'), פטמ'א' (חכ', סי' קיט') ע"פ'
הרא"ש (מנזרוני סי' ב, וכ), הונא בטפת' (וושט סי' יי', מקיט'), אוור נעלם (סי' מ"ז) שם הבנטשי',
תוממים (אורוס סי' יי', מקיט'), החמת שלמה (סי' כ"ג, וככדי), מנחת מל'ית (מזה ע"ז). וומילא' פשות
לפי', שאין בכח התעט ל'כפו' - אך ב'וראות' כ'וש' על' הנתקבע, דבראו' שלא יהו' כושים יותר
- מאוחרם הבוראים שהוא במי' קדם - בחסימת הפטוקם גניל'. ו'ג'.
-